

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon (przewodniczący)

SSN Monika Koba (sprawozdawca)

SSN Marta Romańska

w sprawie z wniosku D. W.
przy uczestnictwie W. W.
o podział majątku wspólnego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 30 września 2020 r.,
zażalenia wnioskodawcy
na postanowienie Sądu Okręgowego w P.
z dnia 25 lutego 2020 r., sygn. akt XV Ca (...),

- 1) odrzuca zażalenie,**
- 2) oddala wniosek uczestniczki o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 25 lutego 2020 r. Sąd Okręgowy w P. odrzucił apelację wnioskodawcy D. W. od postanowienia Sądu Rejonowego w T. z dnia 9 kwietnia 2019 r. dokonującego podziału majątku wspólnego D. W. i W. W.

Od tego rozstrzygnięcia wnioskodawca wniósł dwa zażalenia, w tym jedno do Sądu Najwyższego (k. 927 - 936), a drugie do innego składu Sądu Okręgowego w P., jako Sądu drugiej instancji (k. 937 - 946). Wyjaśnił, że u podstaw wniesienia dwóch środków odwoławczych od jednego rozstrzygnięcia o odrzuceniu apelacji,

legła ostrożność procesowa wywołana wątpliwością co do interpretacji art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2019 r., poz. 1469, ze zm. - dalej jako: „ustawa nowelizująca z dnia 4 lipca 2019 r.” lub „u.n.”).

Postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2020r. Sąd Okręgowy w P. odrzucił zażalenie wnioskodawcy wniesione do innego składu tego Sądu. Przyjął, że zgodnie z ustawą nowelizującą z dnia 4 lipca 2019 r. od postanowienia o odrzuceniu apelacji przysługiwało wnioskodawcy zażalenie do innego składu Sądu drugiej instancji. Zażalenie podlegało jednak odrzuceniu z uwagi na nie złożenie przez skarżącego w terminie wniosku o uzasadnienie postanowienia o odrzuceniu apelacji, co zdaniem tego Sądu jest warunkiem dopuszczalności złożenia zażalenia (k. 961 - 962).

Uczestniczka W.W. wniosła o odrzucenie zażalenia ewentualnie jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jako niedopuszczalne podlega odrzuceniu.

Ustawą nowelizującą z dnia 4 lipca 2019 r., z dniem 7 listopada 2019 r. ustawodawca uchylił art. 394¹ § 2 k.p.c., a postanowienia o odrzuceniu apelacji, także w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna uczynił przedmiotem zażalenia poziomego do innego składu sądu drugiej instancji (art. 394² § 1 k.p.c.).

Od 7 listopada 2019 r. katalog postanowień zaskarżalnych do Sądu Najwyższego obejmuje jedynie postanowienie sądu drugiej instancji o odrzuceniu skargi kasacyjnej oraz postanowienie sądu pierwszej i drugiej instancji o odrzuceniu skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 394¹ § 1 k.p.c.), a także orzeczenia uchylające wyrok lub postanowienie orzekające co do istoty sprawy i przekazujące sprawę do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji (art. 394¹ § 1¹ k.p.c.).

Zgodnie z regulacją intertemporalną ustawy nowelizującej z dnia 4 lipca 2019 r. do rozpoznania środków odwoławczych wniesionych i nierozpoznanych przed dniem wejścia w życie tej ustawy (7 listopada 2019 r.), stosuje się przepisy

kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu dotychczasowym (art. 9 ust. 4 u.n.). W rozpoznawanym przypadku postanowienie o odrzuceniu apelacji zostało wydane 25 lutego 2020 r., zażalenie, zostało zatem wniesione już po wejściu w życie ustawy nowelizującej z dnia 4 lipca 2019 r. Środkiem odwoławczym od zaskarżonego postanowienia z dnia 25 lutego 2020 r. jest zażalenie, do którego rozpoznania znajdują zastosowanie przepisy nowe. Przepisy kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu przed wejściem w życie ustawy nowelizującej z dnia 4 lipca 2019 r. znajdą zastosowanie do rozpoznania środków odwoławczych wniesionych i nierozpoznanych przed 7 listopada 2019 r. Okoliczność, że apelacja wnioskodawcy została wniesiona przed wejściem w życie ustawy nowelizującej z dnia 4 lipca 2019 r. (k. 864) jest pozbawiona znaczenia, przedmiotem rozpoznania w niniejszym postępowaniu jest bowiem zażalenie, a nie środek odwoławczy w postaci apelacji, jak błędnie przyjmuje skarżący.

Z przytoczonych względów na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 394¹ § 3 i 13 § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

Wniosek uczestniczki W.W. o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego podlegał oddaleniu został on bowiem zawarty w piśmie procesowym wniesionym po upływie terminu przewidzianego w art. 395 § 1 w związku z art. 394¹ § 3 i 13 § 2 k.p.c. na wniesienie odpowiedzi na zażalenie. Tego rodzaju pismo nie stanowi odpowiedzi na zażalenie i jako takie nie wywołuje skutków w zakresie zawartego w nim wniosku o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym, obejmującym sporządzenie i wniesienie odpowiedzi na zażalenie (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 2012 r., II PK 139/11, nie publ.).

jw